

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/75/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2221010118
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2221010118.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Ladislava Revéša a Mgr. Michala Polláka, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Dunajská Streda proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 15.06.2022, sp. zn. 18T/18/2021, na verejnom zasadnutí konanom dňa 11. októbra 2022 v Trnave, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Na základe § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvalé bydlisko C., okres Komárno,

u k l a d á:

Podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona a § 42 ods. 1, § 41 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 9 (deväť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa ruší výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Komárno sp. zn. 1T/5/2021 zo dňa 11.02.2021, a tiež rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 3T/33/2019 zo dňa 23.09.2021, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 15.06.2022, sp. zn. 18T/18/2021, bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného z prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že („citácia“)

od presnejšie nezistenej doby do dňa 30.05.2020 do 12,30 hod., v meste D. E., na ulici F., okres Dunajská Streda, u seba neoprávnene prechovával 1 ks striebornú dózu s obsahom sušenej konope (marihuana), s celkovou hmotnosťou 209 mg, obsahujúce viac ako 10 mg účinnej látky tetrahydrokanabinol (THC), čo zodpovedá minimálne 1 bežnej jednotlivej dávke drogy, pričom rastliny rodu Cannabis (konopa) sú podľa zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok, a účinná látka tetrahydrokanabinol (THC) je podľa

zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny psychotropných látok.

Za tento trestný čin okresný súd uložil obžalovanému:

Podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 per analogiam, § 42 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 (piatich) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona peňažný trest vo výške 800,- (osemsto) Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona sa pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovuje náhradný trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyroch) mesiacov.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa ruší výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Komárno sp. zn. 1T/5/2021 zo dňa 11.02.2021, a tiež rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 3T/33/2019 zo dňa 23.09.2021, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č.l. 110-115 spisu.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 09.05.2022 po zákonom poučení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že zo žalovanej trestnej činnosti sa cíti byť vinným. Okresný súd po splnení zákonných podmienok v zmysle § 257 ods. 5 Trestného poriadku a vzhľadom na stanovisko prokurátora uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom sa obžalovaný doznať k žalovanej trestnej činnosti, sa už nevykoná. Okresný súd vykonal dokazovanie iba ohľadne výroku o treste.

Vzhľadom na odsúdenia obžalovaného vo veciach Okresného súdu Komárno: 1/ sp. zn. 1T/5/2021, kde bol trestný rozkaz obžalovanému doručený dňa 11.02.2021 a týmto dňom aj nadobudol právoplatnosť a následne 2/ sp. zn. 3T/33/2019, kde bol vyhlásený rozsudok 23.09.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť týmto dňom, okresný súd ukladal obžalovanému súhrnný trest, nakoľko skutok v tejto trestnej veci spáchal dňa 30.05.2020, teda skôr ako mu boli doručené vyššie uvedené trestné odsúdenia. Pri určovaní druhu a výmery trestu okresný súd zohľadnil spôsob spáchania všetkých troch činov, keďže okresný súd ukladal obžalovanému súhrnný trest, ich následky, zavinenie a pohnútku, pričom obžalovaný vo veciach Okresného súdu Komárno sp. zn. 3T/33/2019 a 1T/5/2021 (teda v oboch prípadoch) si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý a tu v predmetnej veci prechovával omamnú látku pre vlastnú potrebu v množstve najmenej 1 obvykle jednotlivé dávky drogy, a týchto konaní sa dopustil opakovane. Obžalovaný konal v priamom úmysle, teda chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom. Z hľadiska posúdenia osoby obžalovaného, jeho osobných pomerov a možnosti nápravy, okresný súd zistil, že obžalovaný sa ku skutkom priznal, tieto oľutoval, prejavil záujem po výkone trestu zamestnať sa a viesť riadny život.

Berúc do úvahy tieto skutočnosti, ktoré sú rozhodujúce pri určovaní druhu trestu a jeho výmery, okresný súd zistil v prípade obžalovaného existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti, a to podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, nakoľko sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval. Okresný súd u obžalovaného zistil aj dve priťažujúce okolnosti, a to jednak podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, že spáchal viac trestných činov a jednak podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, že už bol odsúdený za obdobný trestný čin, a to rozsudkom Okresného súdu Komárno z 30.10.2014 sp. zn. 3T/103/2013. Nakoľko pomer priťažujúcich okolností prevažoval nad poľahčujúcimi okolnosťami okresný súd pri ukladaní trestu aplikoval ustanovenie § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona a teda zvyšoval dolnú hranicu trestnej sadzby najprísnejšieho trestného činu uvedenej v Osobitnej časti Trestného zákona § 212 ods. 1 Trestného zákona (0 až 2 roky) o jednu tretinu, ktorá po úprave je v rozmedzí 8 mesiacov až 2 roky.

Okresný súd poukazujúc na stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27.06.2017, sp. zn. Tpj/55/2016 dospel k záveru, že v danom prípade je potrebné u obžalovaného aplikovať ustanovenie § 39 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu a to jednak pre osobné pomery páchatela (ako sú vyššie rozvedené), a tiež pre okolnosti prípadu (množstvo a prechovávanie omamnej látky pre vlastnú potrebu). Vzhľadom na zistené okolnosti, ako aj vyššie uvedené východiská, ale aj s prihliadnutím na zásadu primeranosti prísnosti trestu k trestnému činu obžalovaného, okresný súd uviedol, že nakoľko uloženie trestu odňatia slobody hoc aj na samej dolnej hranici trestnej sadzby (8 mesiacov trestu odňatia slobody) by bolo pre obžalovaného vzhľadom na jeho pomery a možnosti jeho nápravy neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, resp. jej alternatíva,

čo okresný súd vyjadril uložením peňažného trestu vo výške 800 eur spolu s náhradným trestom odňatia slobody pre prípad úmyselného zmarenia, čo je vyjadrené v rozsahu trvania 4 mesiacov.

Okresný súd záverom uviedol, že v osobe obžalovaného ide o človeka perspektívneho veku, ktorý po vykonaní trestu (zaplatení peňažného trestu) má šancu riadne sa pracovne a rodinne zaradiť a vyvarovať sa životných pochybení osobného charakteru. Zhrňujúc všetky úvahy, ktorými sa súd riadil, podľa názoru okresného súdu bude postačujúci na nápravu obžalovaného a na ochranu spoločnosti, pričom okresný súd vzhľadom na okolnosti prípadu, na závažnosť a spôsob spáchania činu a jeho následky, vzhľadom na osobu obžalovaného a jeho postoj k spáchanému prečinu, ktorý svedčí o istej miere sebareflexie a uvedomení si následkov svojho počínania, nezistil prevahu takých okolností, ktoré by boli dôvodom na uloženie vyššieho trestu.

Obžalovaný prítomný na hlavnom pojednávaní sa vzdal práva na podanie odvolania (č.l. 108 spisu).

Prokurátor okresnej prokuratúry sa na hlavnom pojednávaní nevyjadril k opravnému prostriedku, pričom v písomnom podaní doručenom okresnému súdu dňa 20.06.2022 uviedol, že podáva odvolanie proti napadnutému rozsudku čo do výroku o treste v neprospech obžalovaného (č.l. 109 spisu).

Prokurátor v písomnom odôvodnení odvolania zhrnul obsah napadnutého rozsudku, pričom uviedol, že s predmetným rozhodnutím prvého stupňa, pokiaľ ide o uznanie obžalovaného za vinného z predmetného prečinu, sa stotožňuje v plnom rozsahu, s výrokom o treste však nesúhlasí. Okresný súd pri ukladaní trestu opomenul, že dolná hranica trestnej sadzby je v danom prípade podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona zvýšená o jednu tretinu, a teda, že dolná hranica je v uvedenom prípade 8 mesiacov. Preto okresný súd nepostupoval v danom prípade zákonne, keď pri aplikácii ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona znížil trest o viac ako 1/3, a to až na 5 mesiacov.

S poukazom na vyššie uvedené dôvody navrhoval, aby Krajský súd v Trnave s poukazom na § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Trestného poriadku napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil a v zmysle § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodol o uložení zákonného trestu pre obžalovaného A. B..

Písomným podaním zo dňa 08.08.2022 sa obžalovaný vyjadril k odôvodneniu odvolania prokurátora, v ktorom zhrnul obsah napadnutého rozsudku, ako aj návrh prokurátora uvedeného v odôvodnení odvolania, pričom uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za správny a zákonný, a v plnom rozsahu sa stotožňuje s jeho odôvodnením. Prvostupňový súd v časti ukladania trestu na str. 6-11 v bodoch 17-37 rozsudku veľmi podrobne zdôvodnil, akými úvahami sa riadil pri ukladaní trestu so zreteľom na všetky príslušné zákonné ustanovenia. Tiež zdôvodnil, prečo mu popri treste odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov, uložil aj peňažný trest vo výške 800,- Eur spolu s náhradným trestom odňatia slobody, ktorý trest je ochotný a schopný podľa svojich možností a schopností po nadobudnutí jeho právoplatnosti začať aj plniť. Obžalovaný dôvodil, že je riadne zamestnaný, má priateľku, snaží sa zaradiť do normálneho života a vyvarovať sa už ďalších životných pochybení, pri ktorých by sa dostal do rozporu so zákonom. Vzhľadom na všetky okolnosti prípadu, mal obžalovaný za to, že prvostupňový súd po starostlivom vykonaní a preskúmaní všetkých dôkazov a komplexnom zhodnotení všetkých okolností prípadu významných pre rozhodnutie dospel k správnej závere a trest uložený prvostupňovým súdom je zákonný a spravodlivý. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhoval odvolanie prokurátora podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietnuť.

Konanie na odvolacom súde

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie za prítomnosti prokurátora krajskej prokuratúry, obžalovaného a jeho obhajcu. Obžalovaný bol o termíne verejného zasadnutia riadne upovedomený, upovedomenie prevzal dňa 26.09.2022.

Prokurátor krajskej prokuratúry navrhol, aby krajský súd zrušil výrok ohľadne výroku o treste a sám rozhodol o uložení zákonného trestu obžalovanému.

Obžalovaný v konečnom návrhu uviedol, že on zmenil život, predtým bol zlý, ale ako prišiel z väzenia, žije normálnym životom, má priateľku, s ktorou žije, každý mesiac chodí na ambulantné liečenie. Obžalovaný navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, nezistil dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 Trestného poriadku, ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Postupom podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a dôvodnosť napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku, ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hocí i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku, odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, odvolací súd, zhodne ako súd prvého stupňa zistil, že:

prokurátor Okresnej prokuratúry Dunajská Streda podal dňa 03.03.2021 pod číslom 1 Pv 300/20/2201-14 podľa § 234 ods. 1 Trestného poriadku obžalobu na A. B. pre prečin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom základe obžaloby;

okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, a to odpisu z registra trestov obžalovaného, výpisu z registra priestupkov obžalovaného, lustráciou v registri správnych priestupkov, a obsahu spisov Okresného súdu Komárno pod sp. zn. 1T/5/2021, sp. zn. 1T/5/2021 a 3T/33/2019.

Keďže obžalovaný na verejnom pojednávaní po zákonom poučení podľa § 257 Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe a na všetky otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g), písm. h) Trestného poriadku odpovedal „áno“, pričom prokurátor nemal k vyhláseniu obžalovaného výhrady a navrhol tieto vyhlásenia prijať, tak okresný súd postupoval správne, keď prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe a vykonal dokazovanie ohľadne trestu, náhrade škody a ochranných opatrení. Keďže v tomto smere žiadne sporné otázky neboli, krajský súd nepovažoval za potrebné sa k tejto otázke bližšie vyjadrovať.

K výroku o treste:

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelmi tým, že mu zabráni v páchaní trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 2 Trestného zákona, páchatel'ovi možno uložiť a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 3 Trestného zákona, trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob páchania činu a jeho následok, na zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, na jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Trestný zákon vo viacerých ustanoveniach upravuje otázku ukladania trestov základnými ustanoveniami, ktoré súd musí pri ukladaní trestu zohľadniť, a to účel trestu (§ 34 ods. 1 Trestného zákona) a vymedzenie okolností, na ktoré musí súd prihliadať pri určovaní druhu trestu a jeho výmery (§ 34 ods. 4 Trestného zákona).

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery má súd prihliadnuť na jednej strane na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na druhej strane na osobu páchatel'a a jeho pomery a možnosť jeho nápravy, pričom trest by mal postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby (§ 34 ods. 3, ods. 4 Trestného zákona). Okresný súd sa týmito ustanoveniami pri ukladaní trestu obžalovanému dôsledne neriadil. Pokiaľ ide o samotnú výmeru trestu, trest odňatia slobody uložený prvostupňovým súdom vo výmere 5 (päť)

mesiacov, ktorý namietal aj prokurátor v odvolacích námietkach, nie je podľa názoru krajského súdu v súlade s Trestným zákonom a je príliš mierny.

V danom prípade správne okresný súd ukladal obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody, nakoľko skutok v predmetnej trestnej veci spáchal dňa 30.05.2020, teda skôr, ako mu boli doručené predchádzajúce trestné rozhodnutia (v trestnej veci Okresného súdu Komárno pod sp. zn. 1T/5/2021 bol trestný rozkaz obžalovanému doručený dňa 11.02.2021 a týmto dňom nadobudol aj právoplatnosť a v trestnej veci Okresného súdu Komárno pod sp. zn. 3T/33/2019 bol rozsudok vyhlásený dňa 23.09.2021, ktorý týmto dňom nadobudol aj právoplatnosť). Berúc do úvahy tieto skutočnosti, okresný súd vychádzal z trestnej sadzby najprísnejšieho trestného činu, ktorým je prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona s trestnou sadzbou trestu odňatia slobody až na dva roky.

Okresný súd síce správne v odôvodnení poukázal na obžalovaného predchádzajúce odsúdenia (trestným rozkazom Okresného súdu Komárno zo dňa 11.02.2021, sp. zn. 1T/5/2021 a rozsudkom Okresného súdu Komárno zo dňa 11.02.2021, sp. zn. 1T/5/2021), avšak pri určovaní výšky trestu opomenul zohľadniť, že obžalovaný je osobou opakovane súdne trestanou, ktorá bola pred spáchaním aktuálne posudzovanej trestnej činnosti už jedenásťkrát právoplatne odsúdená a šesťkrát priestupkovo prejednávaná. Početnosť trestnej činnosti (tri prečiny), jeho predchádzajúce odsúdenia (obžalovaný bol v minulosti odsúdený aj za obdobnú drogovú trestnú činnosť), ako aj samotná osoba obžalovaného (obžalovaný nie je trvale zamestnaný bez pravidelného príjmu), či okolnosti tohto prípadu nie sú podľa názoru krajského súdu tak mimoriadne, aby odôvodňovali mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby vo výmere 5 mesiacov.

Krajský súd má preto za to, že takýto trest by nezabezpečil zákonom predpokladaný účel vymedzený v § 34 ods. 1 Trestného zákona a to nielen zabrániť páchatelovi v páchaní ďalšej trestnej činnosti, či vytvoriť mu podmienky pre to, aby v budúcnosti viedol riadny život, ale aj zabezpečiť generálnu prevenciu, t. j. odradiť iných od páchania trestnej činnosti. Taktiež v danom prípade uložený trest vo výmere 5 mesiacov nie je zákonný, pretože dolná hranica trestnej sadzby zvýšená o jednu tretinu správne predstavovala 8 (osem) mesiacov, čo pri ukladaní trestu okresný súd nezohľadnil.

Pochybenie pri ukladaní trestu odňatia slobody krajský súd zistil aj v tom, že okresný súd na daný prípad aplikoval ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam o mimoriadnom znížení trestu. Podľa Stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR z 27.06.2017, publikovaného pod zn. Tpj/55/2016, ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maius (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b), c) Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu. Pokiaľ teda právna úprava, vyložená Najvyšším súdom SR umožňuje pri prijatom vyhlásení obžalovaného o vine zvažovať uloženie trestu vo výmere pod dolnú hranicu trestnej sadzby, je potrebné zväžiť najmä skutočnosti, ktoré zahŕňajú osobu páchatel'a a zväžiť, či uloženie takto mimoriadne zníženého trestu prichádza do úvahy (obdobne pozri rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 31.05.2022, sp. zn. 5To/26/2022).

Vo vzťahu k obžalovanému je nevyhnutné konštatovať, že obžalovaný má za sebou značnú kriminálnu minulosť, opakovane sa dopúšťal obdobnej trestnej činnosti, a aj napriek predchádzajúcim odsúdeniam v trestnej činnosti pokračoval ďalej. Z odpisu registra trestov obžalovaného je zrejmé, že vôľa a rešpekt k dodržiavaniu zákonných príkazov a obmedzení u neho absentuje a predchádzajúce odsúdenia sa zjavne minuli účinku, keď sa opakovane dopúšťal páchania trestnej činnosti. Vzhľadom na uvedené skutočnosti (početnosť trestnej činnosti, predchádzajúce odsúdenia obžalovaného, ako aj okolnosti daného prípadu) krajský súd nevzhladol také individuálne okolnosti prípadu (okrem priznania sa obžalovaného k trestnému činu a jeho úprimné oľutovanie), na základe ktorých by bolo možné pristúpiť k mimoriadnemu zníženiu trestu podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam.

Napokon mal krajský súd výhrady k zákonnosti a odôvodnenosti výroku o uložení peňažného trestu podľa § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona. K tomu krajský súd vo všeobecnosti uvádza, že podľa § 56 ods. 1 Trestného zákona je peňažný trest ukladaný súdom fakultatívne, a to v prípade, ak sa páchatel odsudzuje za úmyselný trestný čin, ktorým získal alebo aspoň mal úmysel získať majetkový prospech, naopak podľa § 56 ods. 2 Trestného zákona sa peňažný trest ukladá ako alternatíva k trestu odňatia slobody, teda pôjde o prípady menej závažnej trestnej činnosti, pri ktorej nebude nevyhnutné uložiť trest odňatia slobody. K uloženiu peňažného trestu podľa § 56 ods. 1 alebo § 56 ods. 2 Trestného zákona je

súd oprávnený pristúpiť až za predpokladu splnenia zákonných podmienok uvedených v predmetných ustanoveniach. Preto po zohľadnení uvedených skutočností dospel krajský súd k záveru, že na uloženie trestu peňažného v zmysle § 56 ods. 1, § 56 ods. 2 Trestného zákona neboli naplnené zákonné podmienky, resp. uložený peňažný trest by nebol primeraný vzhľadom na povahu spáchaného prečinu, majetkové pomery obžalovaného, ale predovšetkým na možnosť nápravy páchatela.

Konštatujúc, že okresný súd porušil pri ukladaní trestu obžalovanému Trestný zákon, krajský súd zrušil celý výrok o treste napadnutého rozsudku a spôsob jeho výkonu v zmysle § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Trestného zákona a postupom podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku vo veci sám rozhodol tak, že uložil obžalovanému trest.

Podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona, kto neoprávnene prechováva omamnú látku alebo psychotropnú látku z rastliny rodu konopa pre vlastnú potrebu, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Podľa § 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnúť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona, ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatela za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatela za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Obžalovanému A. B. uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) mesiacov za použitia § 41 ods. 1, § 42 ods. 1 Trestného zákona s prihliadnutím na prevyšujúci pomer priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 2, § 38 ods. 4 Trestného zákona.

Obžalovaný A. B. tým, že ako trestnoprávne zodpovedný subjekt neoprávnene prechovával pre vlastnú potrebu omamnú a psychotropnú látku, naplnil všetky zákonné znaky prečinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona po objektívnej a subjektívnej stránke.

Vzhľadom na predchádzajúce odsúdenia obžalovaného, a to vo veciach Okresného súdu Komárno pod sp. zn. 1T/5/2021, kde bol trestný rozkaz obžalovanému doručený dňa 11.02.2021, právoplatným toho dňa a pod sp. zn. 3T/33/2019, kde bol rozsudok vyhlásený 23.09.2021, právoplatným toho dňa, okresný súd správne ukladal obžalovanému súhrnný trest, nakoľko obžalovaný spáchal skutok v predmetnej trestnej veci dňa 30.05.2020, resp. skôr ako mu boli doručené vyššie uvedené trestné odsúdenia.

Krajský súd, rovnako ako aj prvostupňový súd, pri ukladaní trestu obžalovanému vychádzal z trestnej sadzby najprísnejšieho trestného činu uvedenej v Osobitnej časti Trestného zákona (vo veciach Okresného súdu Komárno pod sp. zn. 1T/5/2021 sp. zn. 3T/33/2019 bol odsúdený za skutky klasifikované podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona) vyplývajúcej z ustanovenia § 212 ods. 1 Trestného zákona, ktorá je 0 až 2 (dva) roky.

Prvostupňový súd pri ukladaní trestu správne zohľadnil priznanie sa obžalovaného k spáchaniu skutku ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, teda, že obžalovaný sa k spáchanej trestnej činnosti priznal a zároveň trestný čin úprimne oľutoval. Rovnako správne postupoval súd prvého stupňa, keď skutočnosť, že obžalovaný spáchal viac trestných činov, zohľadnil ako priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona a skutočnosť, že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený, zohľadnil ako priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona. Keďže u obžalovaného prevyšoval pomer priťažujúcich okolností v zmysle § 38 ods. 4 Trestného zákona, zvýšila sa v jeho prípade dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, teda po úprave zohľadňujúcej prevahu priťažujúcich okolností bola trestná sadzba v rozpätí 8 (osem) mesiacov až 2 (dva) roky.

Pri úvahe o výmere trestu obžalovanému bolo potrebné vychádzať z vyššie uvedených skutočností, preto krajský súd uložil obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) mesiacov. Z hľadiska potrestania obžalovaného je takto uložený trest odňatia slobody primeraným ako okolnostiam prípadu, tak aj osobe obžalovaného a možnostiam jeho nápravy.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin; na predchádzajúce odsúdenie sa však neprihliadne, ak sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Čo sa týka spôsobu výkonu uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody, tu krajský súd prevzal z napadnutého rozsudku okresného súdu vecne správny výrok o zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, nakoľko obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním súdeného trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin (rozsudok Okresného súdu Komárno zo dňa 16.11.2015, sp. zn. 1T/3/2015 – trest vykonaný 12.05.2016; trestný rozkaz Okresného súdu Komárno zo dňa 05.12.2016, sp. zn. 3T/88/2016 - trest vykonaný 23.08.2017; trestný rozkaz Okresného súdu Komárno zo dňa 11.02.2021, sp. zn. 1T/5/2021 – trest vykonaný 19.03.2021). V tomto smere nakoniec prokurátor žiadne námietky neuplatnil.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona, spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom.

Okresný súd postupoval správne, keď podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Komárno zo dňa 11.02.2021, sp. zn. 1T/5/2021, a tiež rozsudkom Okresného súdu Komárno zo dňa 23.09.2021, sp. zn. 3T/33/2019, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, nakoľko obžalovanému uložil súhrnný trest. Keďže v tomto smere žiadne sporné otázky neboli, krajský súd prevzal z napadnutého rozsudku okresného súdu vecne správny výrok.

Podľa názoru odvolacieho súdu takto uložený trest spĺňa kritériá tak individuálnej prevencie (výchova obžalovaného), ako aj generálnej prevencie (odradenie ostatných potencionálnych páchatel'ov a utvrdenie pocitu právnej istoty), pričom vyjadruje i morálne odsúdenie obžalovaného celou spoločnosťou. Takto uložený trest krajský súd považuje za dostatočný, primeraný a spravodlivý, spôsobilý odradiť obžalovaného od ďalšieho páchania trestnej činnosti.

Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd v zmysle § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodol sám rozsudkom o treste tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.